

سنجش و ارزیابی میزان تاب‌آوری کالبدی بافت‌های شهری در برابر زلزله (نمونه موردی: محلات بافت فرسوده شهر بوشهر)

رسول حیدری سورشجانی^۱ - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

یونس غلامی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

زهره سلیمی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی (نوسازی و بهسازی)، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۵/۹ تاریخ تصویب: ۱۳۹۶/۳/۱۶

چکیده

جوامع در سراسر جهان به‌طور فزاینده‌ای از بلایای ناشی از مخاطرات طبیعی، منازعات و فوریت‌های انسانی یا رویدادهای ساخته دست بشر متأثر می‌شوند. این بلایا اغلب در اشکال، شدت و محل‌های غیرمنتظره رخ می‌دهد که در عمل پیشگیری یا اقدام در مورد تمامی این تهدیدها را غیرممکن می‌سازد. افزایش تاب‌آوری شهرها در برابر بلایای طبیعی به‌ویژه زمین‌لرزه‌ها به میزان زیادی در کاهش این خسارات و همچنین زمان بهبودی جوامع مؤثر است. تاب‌آوری کالبدی، یکی از ابعاد تأثیرگذار در میزان تاب‌آوری جوامع است که از طریق آن می‌توان وضعیت جوامع را از نظر ویژگی‌های فیزیکی و جغرافیایی تأثیرگذار در هنگام بروز سانحه ارزیابی کرد. این پژوهش کاربردی است و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، با هدف شناسایی شاخص‌ها و عوامل مؤثر بر تاب‌آوری کالبدی، به سنجش و مقایسه زیرمعیارهای کالبدی تاب‌آوری در محله‌های فرسوده شهر بوشهر می‌پردازد. جامعه آماری پژوهش را ساکنین محلات قدیمی و فرسوده دهدشتی، کوتی، بهبهانی، شنبیدی، عالی‌آباد، سنگی، بن‌مانع، مخ‌پلند، دواس، خواجه‌ها، جلالی، جبری، صلح‌آباد، جفره تشکیل می‌دهد. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است، تعداد ۳۸۱ پرسش‌نامه با استفاده از طیف لیکرت بین ساکنین این محلات توزیع شده است پایایی ابزار تحقیق با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۱۰ برآورد شد که گویای هماهنگی و پایداری درونی بالای ابزار تحقیق است و به‌منظور پردازش اطلاعات جهت تجزیه و تحلیل تاب‌آوری بافت‌های فرسوده در محدوده مورد مطالعه از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، از جمله نرم‌افزارهای SPSS و AMOS و برای به دست آوردن نقشه موقعیت جغرافیایی محدوده مورد نظر از نرم‌افزار GIS استفاده شده است. در نهایت تأثیرات

شاخص‌های کالبدی (مدیریت بحران، دسترسی، مقاومت زیرساخت‌ها و کیفیت ابنیه) بر میزان زلزله با استفاده از الگوی معادلات ساختاری (SEM) مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت، که نتایج حاصله نشان می‌دهد که شاخص مقاومت زیرساخت‌ها با ضریب ۰.۷۵ بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی در محلات بافت فرسوده بوشهر دارا می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: تاب‌آوری کالبدی، آسیب‌پذیری، محلات فرسوده، مدل‌یابی معادلات ساختاری، شهر بوشهر.

۱. مقدمه

۱.۱. طرح مساله

شهرها به‌عنوان پیچیده‌ترین ساخته دست بشر، با ریسک‌های گسترده‌ای هم به دلیل دامنه وسیعی از مخاطرات و هم چنین به علت آسیب‌پذیری‌های چندگانه مواجه هستند. آسیب‌پذیری‌های شهری در همه‌جا از زیرساخت‌ها و سازه‌ها تا سیستم‌های مخابرات، ترابری و خطوط انرژی مشخص است و کاهش آسیب‌پذیری‌ها در مقیاس شهر به‌سادگی مقاوم‌سازی ساختمان‌ها نیست (صالحی و همکاران، ۱۳۹۰: ۹۹). در سرتاسر جهان، کشورها به‌طور فزاینده‌ای در حال شهری شدن هستند. مطابق با پیش‌بینی سازمان ملل احتمال می‌رود تا سال ۲۰۵۰ حدود ۸۰ درصد جمعیت جهان در شهرها زندگی کنند. این مسئله به این معناست که مناطق شهری به مکان اصلی بسیاری از بلایای احتمالی بدل خواهند شد. از جمله عواملی که منجر به افزایش احتمال خطر بلایا در نواحی شهری می‌گردد می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: رشد جمعیت، توسعه شهری برنامه‌ریزی نشده، تمرکز اموال و دارایی‌ها، فقر، توسعه سریع سکونتگاه‌های غیررسمی، سرریز جمعیتی مناطق آپارتمان‌نشینی، فرسایش اکوسیستم، عدم توانایی برای تضمین عملکرد زیرساخت‌ها و مدیریت ضعیف شهری و فقدان نظارت. تبیین تاب‌آوری در برابر تهدیدات، در واقع شناخت نحوه تأثیرگذاری ظرفیت‌های اجتماعی، اقتصادی، نهادی، سیاسی و اجرایی و جوامع شهری در افزایش تاب‌آوری و شناسایی ابعاد مختلف تاب‌آوری در شهرها است. در این میان نوع نگرش به مقوله تاب‌آوری و نحوه تحلیل آن، از یک طرف در چگونگی شناخت تاب‌آوری وضع موجود و علل آن نقش کلیدی دارد و از طرف دیگر سیاست‌ها و اقدامات تقلیل خطر، خطر و نحوه رویارویی با آن را تحت تأثیر اساسی قرار می‌دهد. از این رو است که تبیین رابطه تاب‌آوری در برابر تهدیدات و کاهش اثرات آن، با توجه به نتایجی که در بر خواهد داشت و تأکیدی که این تحلیل بر بعد تاب‌آوری دارد، از اهمیت بالایی برخوردار است. ایران به لحاظ شرایط جغرافیایی و زمین‌شناختی در زمره کشورهایی است که آسیب‌پذیری بسیار زیادی در برابر سوانح طبیعی دارد، به طوری که ۳۷/۷ درصد از کل مساحت آن در مناطق در معرض خطر سوانح طبیعی قرار دارند. لذا می‌توان عنوان نمود که ایران از حیث وقوع سوانح طبیعی در بین ده کشور اول سانحه خیز دنیا قرار دارد، به طوری که اسکاپ در گزارش سوانح مرتبط با مخاطرات تکتونیکی، ایران جزو ده کشور اول دنیا و از حیث مرگ و میر ناشی از این مخاطرات جایگاه ایران را بین رتبه اول تا سوم جهان

ذکر می‌کند (بهتاش و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۴). یکی از مهم‌ترین چالش‌های کنونی بافت قدیم بوشهر، فرسودگی شدید این بافت است. با توجه به رطوبت ۹۰ درصدی در بعضی فصول سال شاهد تخریب‌های زیادی در بافت قدیمی و تاریخی بوشهر هستیم. پایین بودن کیفیت بناها باعث عدم مقاومت در برابر بلایای طبیعی شده که این امر موجب آسیب‌پذیری بیشتر این بافت‌ها شده است. در اینجا این سؤال مطرح می‌شود که وضعیت زیرمعیارهای کالبدی بافت‌های فرسوده شهر بوشهر به چه صورت است؟ از آنجایی که محلات فرسوده شهر بوشهر در معرض خطرپذیری هستند تاب‌آوری به دنبال کاهش خطرپذیری و بالا بردن ظرفیت محلات برای مقاومت در برابر فاجعه است. این پژوهش با هدف شناسایی شاخص‌ها و عوامل مؤثر بر تاب‌آوری کالبدی، به سنجش و مقایسه زیرمعیارهای کالبدی تاب‌آوری در محله‌های فرسوده شهر بوشهر می‌پردازد.

۲. ۱. اهمیت و ضرورت پژوهش

سالانه در سرتاسر جهان افراد زیادی در اثر وقوع بلایای طبیعی جان خود را از دست می‌دهند. این در حالی است که بازماندگان حوادث مذکور نیز تجربه تلخ وقوع آن را در خاطره جمعی خود حفظ خواهند کرد. کشور ما نیز از این نظر جزء ده کشور آسیب‌پذیر از بلایای طبیعی جهان به شمار می‌آید. چراکه در طی ۹۰ سال اخیر ۱۲۰۰۰۰ نفر از هموطنانمان بر اثر آن جان خود را از دست داده‌اند و در این بین بیشترین تلفات انسانی (۷۶ درصد) ناشی از زلزله بوده است و اما زلزله یک پدیده طبیعی همانند سایر پدیده‌های طبیعی نظیر سیل و طوفان... است که در تبدیل آن به یک فاجعه، آسیب‌پذیری مجتمع‌های مسکونی نقش بسزایی دارد (پورمحمدی و مصیب زاده، ۱۳۸۷: ۱۱۸). بافت‌های فرسوده شهری، محدوده آسیب‌پذیر شهر از نظر سوانح و مخاطرات محیطی بخصوص زلزله از یک طرف و نارسایی‌های عملکردی، کالبدی، زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی و از طرف دیگر نیازمند شناسایی دقیق، جامع و مداخله آگاهانه و برنامه‌ریزی شده به‌منظور ساماندهی آن می‌باشد. از مهم‌ترین ویژگی‌های این بافت‌ها به‌ویژه بافت‌های درون‌شهری که آن‌ها را به حوزه‌های مسئله‌دار تبدیل می‌کند، عدم توازن کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی بسیار زیاد با بافت‌های پیرامونی‌شان می‌باشد (عباس زادگان، ۱۳۸۴: ۵۸۹).

از جمله عواملی که بر ضرورت انجام این پژوهش تأکید می‌کنند می‌توان به عوامل زیر اشاره کرد:

استان بوشهر از نقاط لرزه‌خیز کشور به شمار می‌رود، چراکه هم در منطقه زاگرس واقع است و هم در لبه چین‌خوردگی و هم گسل لبه مرز جبهه کوهستانی زاگرس از منطقه بوشهر و از نزدیکی برازجان عبور می‌کند و هم در منطقه‌ای که کوه مند واقع شده، تقریباً در مسیر جاده بوشهر- برازجان- کازرون گسل‌هایی داریم که هر از چند گاهی تکانی خورده و گاهی اوقات هم خسارت‌هایی بر جای می‌گذارند. وجود بخش‌های با آسیب‌پذیری بالا در برابر سوانح طبیعی (به‌ویژه زلزله) در محلات فرسوده بوشهر و وجود بافت قدیمی شهر با کالبدی فرسوده و آسیب‌پذیر، سبب افزایش آسیب‌پذیری ساکنان بخش‌هایی از شهر در مواقع بحرانی گردیده است. ضروری است که ستاد

مدیریت بحران و دیگر دستگاه‌های مسئول آماده این حوادث باشند تا در زمان وقوع، شاهد کمترین خسارات و آسیب‌ها باشیم. یکی از کارهای مهم آن است که خود را آماده کنیم تا در صورت وقوع زلزله، بدانیم باید چه کار کنیم. آماده بودن و دانستن این که در موقع زلزله چه کاری باید انجام داد، می‌تواند در صورت وقوع زلزله بعدی جان بسیاری از افراد را نجات دهد. در همین راستا ضروری است که کلاس‌های آموزشی برای شهروندان برگزار شود و یا از طریق رسانه‌ها به آن‌ها اطلاع‌رسانی کافی انجام شود.

۳.۱. پیشنهاد پژوهش

مفهوم تاب‌آوری نخستین بار در سال ۱۹۷۳ توسط هولینگ^۱ در مقاله‌ای تحت عنوان تاب‌آوری و ثبات سیستم‌های زیست‌محیطی که در نشریه سالیانه اکولوژی و سامانه‌شناسی به چاپ رسید ارائه شد. هولینگ که از وی تحت عنوان پدر تئوری تاب‌آوری یاد می‌گردد تاب‌آوری را به‌عنوان درجه و مقیاسی از اینکه تا چه حد یک سیستم می‌تواند بدون تغییر به یک رژیم متفاوت آشفته شود تعریف کرد وی همچنین بنیانگذار پیمان تاب‌آوری است. وی در مقاله خود تاب‌آوری در سیستم‌های اکولوژیکی را به صورت تداوم روابط درون یک سیستم و مقیاسی از توانایی این سیستم‌ها برای جذب تغییرات متغیرهای ثابت و متحرک و پارامترها درحالی‌که همچنان پایا بر جا باقی می‌ماند تعیین می‌کند. وی تاب‌آوری را به این صورت که یک سیستم تا چه حد می‌تواند بدون تغییر به نظامی متفاوت آشفته گردد تعریف می‌کند. مفهوم ارائه شده توسط هولینگ تأثیر ویژه‌ای بر اکولوژی، روانشناسی و سایر علوم اجتماعی داشت. شرایط و ویژگی‌های حاکم بر سیستم‌های اکولوژیکی در باب شهرها نیز (به منزله سیستم‌های اکولوژیکی اقتصادی و اجتماعی پیچیده) صدق می‌کند به طوری که اکثر محققینی که در زمینه تاب‌آوری در برابر بلایا به بررسی و مطالعه پرداخته‌اند در تعریف یک جامعه تاب‌آور را از مفاهیم بیان شده توسط هولینگ در باب تاب‌آوری سیستم‌های اکولوژیکی استفاده کرده‌اند (Holling, 1973). از جمله مطالعات داخلی و خارجی که در رابطه با تاب‌آوری صورت گرفته شامل موارد ذیل است:

پورمحمدی و مصیب زاده (۱۳۸۷) در پژوهشی تحت عنوان آسیب‌پذیری شهرهای ایران در برابر زلزله و نقش مشارکت محله‌ای در امدادسانی آن‌ها به بررسی مفهوم مشارکت، ساختار کالبدی محله در امدادسانی، عوامل طبیعی و انسانی مؤثر در آسیب‌پذیری مجتمع‌های زیستی شهری ایران در برابر زلزله در مرحله قبل از وقوع و ناکارآمدی امدادگری در حین وقوع و بعد از آن، با بررسی دیدگاه‌های نظری و سوابق کشورها در زمینه مشارکت مردمی پرداخته و در نهایت به ارائه راه‌حلی در جهت ارتقای مشارکت مردمی (محله‌ای) و کاهش آثار و تلفات ناشی از زلزله متناسب با آسیب‌پذیری شهرها ارائه نموده است. رفیعیان و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی تحت عنوان تبیین مفهومی تاب‌آوری و شاخص‌سازی آن در مدیریت سوانح اجتماع‌محور نشان داده است که مناسب‌ترین مدل بر

1 Holling

اساس رویکرد مفهومی و ساختار شاخص‌سازی مدل ترکیبی CBDM کاتر و DROP است؛ زیرا این مدل ترکیبی هم‌زمان دارای ویژگی‌هایی مانند مکان محور بودن، یکپارچه‌نگری در انتخاب ابعاد و شاخص‌ها و مشارکت‌پذیری مردم به‌عنوان ذی‌نفعان کلیدی برنامه‌ریزی و مدیریت سوانح طبیعی در جوامع محلی است. پریور و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهشی تحت عنوان بسط راهبردهای پایداری اکولوژیک برای افزایش تاب‌آوری محیط‌زیست شهری با استفاده از مدل مفهومی آلبرتی و همکاران نوع جهت‌گیری راهبردی شامل حفاظتی، تدافعی، تهاجمی، یا فرصت طلبانه برای ایجاد تاب‌آوری شهری را تعیین نموده است. در این تحقیق تهران به‌عنوان نمونه موردی انتخاب شده است و برگ خریدهای مؤثر بر تاب‌آوری محیط‌زیست شهری، مناطق ۱ و ۳ شهرداری تهران به‌عنوان پهنه همگن مورد مطالعه قرار داده و همچنین در این مدل، انواع جهت‌گیری راهبردی به شکل مکان‌دار در پهنه مورد نظر بسط داده شد. شایان و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهشی تحت عنوان تحلیل مخاطرات فرآیندهای جریانی خشکی مناطق ساحلی خلیج فارس مطالعه موردی: از کنگان تا بوشهر معتقد است که مناطق ساحلی محل تأثیر متقابل هیدروسفر، اتمسفر، بیوسفر و لیتوسفر بوده و دربرگیرنده بخش عمده‌ای از فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، صنعتی و ... است و این مناطق قریب به ۵۰ درصد جمعیت دنیا را در خود جا داده، و از دو سو تحت تأثیر اکولوژی دریا و خشکی قرار دارند. با توجه به ویژگی‌های طبیعی و انسانی آن‌ها، این مناطق همواره با تهدیدها و مخاطراتی از جمله سیل، رانش، جزرومد، حرکات دامنه‌ای و مخاطرات بادی رو به رو هستند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که دو محدوده اطراف رود مند و اطراف شهر بوشهر به‌عنوان مناطق خیلی زیاد و زیاد از لحاظ مخاطرات محیطی مشخص شدند. رضایی (۱۳۹۲) در پژوهشی تحت عنوان ارزیابی تاب‌آوری اقتصادی و نهادی جوامع شهری در برابر سوانح طبیعی با استفاده از روش فرایند تحلیل سلسه مراتبی و روش PROMETHEE به بررسی محله‌های تهران پرداخته و نشان می‌دهد که محله‌های قیطریه، ستارخان، نارمک و قلعه مرغی از نظر شاخص‌های تاب‌آوری اقتصادی و نهادی به ترتیب در رتبه‌های اول تا چهارم قرار دارند. فرزاد بهتاش و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی تحت عنوان ارزیابی و تحلیل ابعاد و مؤلفه‌های تاب‌آوری کلان‌شهر تبریز با استفاده از دیدگاه خبرگان حوزه‌های مختلف کلان‌شهر تبریز را مورد بررسی قرار داده و همچنین با تحلیل پرسش‌نامه‌ها و انجام مطالعات و محاسبات میزان تاب‌آوری کلان‌شهر تبریز در ابعاد و مؤلفه‌های مختلف مورد ارزیابی و سنجش قرار داده و همچنین خاطر نشان کرده که تبریز از لحاظ تاب‌آوری در وضعیت کاملاً مطلوبی نیست. عبدالخانی نژاد و منوری (۱۳۹۲) در پژوهشی با عنوان تهدیدات ناشی از مخاطرات محیطی، اقلیمی و زمین‌ساختی (سیل، زلزله و خشکسالی) با استفاده از Arc GIS (مطالعه موردی شهر بوشهر) به بررسی مخاطرات طبیعی از جمله سیل، زلزله، خشکسالی، رگبار، تگرگ پرداخته‌اند نتایج این پژوهش حاکی از آن است که این محدوده دارای پتانسیل لرزه‌خیزی بالایی بوده و دربرگیرنده چشمه‌های لرزه‌ای شناخته شده بسیاری است به‌طوری‌که هر یک از آن‌ها می‌تواند در آینده انرژی بسیاری را در راستای خود آزاد نماید. حضور گسل‌های

بنیادی جنباً و کواترز باعث شده شهر بوشهر به‌عنوان یکی از لرزه‌خیزترین پهنه‌های ایران، از خطر لرزه‌ای، بالایی برخوردار باشد.

سلمانی مقدم و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی تحت عنوان کاربرد برنامه ریزی کاربری اراضی در افزایش تاب‌آوری شهری در برابر زلزله با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS به بررسی تأثیر برنامه‌ریزی کاربری اراضی بر افزایش تاب‌آوری الگوهای کاربری اراضی شهر سبزوار از جنبه‌های دسترسی به فضاهای باز، شبکه معابر شهری، سازگاری کاربری‌ها با مکان احداث آن‌ها، وضعیت سازه‌های ساختمانی و ... پرداخته‌اند. نتایج حاصل شده نشان می‌دهد که در بین نواحی سیزده گانه شهر سبزوار ناحیه ۳ با ۳۲/۲۳ درصد از بناهای خشتی و چوبی شهر، ۵۶/۵۷ درصد معابر با عرض کمتر از ۶ متر و ۳۵/۵۱ درصد از بناهای بالای چهل سال و دسترسی تنها ۱۲/۷۲ درصد از مساحت ناحیه به حریم کمتر از ۵۰ متری فضای باز از تاب‌آوری کمتری در مقابل زمین لرزه برخوردار است. وایل و کامپنلا^۱ (۲۰۰۵) توجه به موضوعات هویت شهری، بازتوانی و برنامه‌ریزی را در تاب‌آوری بازسازی شهرها مؤثر دانسته و فرایند بازتوانی در جوامع تاب‌آور را شامل پاسخگویی مناسب در شرایط اضطراری از طریق احیای سریع عملکردها، دوباره‌سازی ویرانی‌ها، یادآوری گذشته و درس‌آموزی از آن در راستای بهبود شرایط و توسعه آینده مطرح می‌نمایند. کالتن و همکاران^۲ (۲۰۰۸) به‌طور مشخص، ویژگی‌های جوامع تاب‌آور را مورد مطالعه قرار داده و آمادگی در برابر سوانح، پاسخگویی بهینه و بازتوانی سریع پس از تهدیدات چندوجهی و سوانح ترکیبی، همچنین کاهش آسیب‌پذیری کالبدی جوامع شهری را با استفاده از تدوین استانداردهای ساخت‌وساز مقاوم شهری را موجب افزایش تاب‌آوری شهرها در برابر سوانح می‌دانند. آماراتونگا و هیق^۳ (۲۰۱۱) با جمع‌آوری مقالات و نظرات افراد مختلف در یک مجموعه، بازسازی محیط‌های ساخته‌شده را پس از سوانح به‌منظور افزایش تاب‌آوری مورد بررسی قرار داده و نتیجه می‌گیرند که تاب‌آوری را باید در زمره ملزومات بازسازی قلمداد نمود. آجیباد و همکاران^۴ (۲۰۱۳) با رویکردی اجتماعی به موضوع تاب‌آوری در مطالعه‌ای به بررسی تاب‌آوری و آسیب‌پذیری زنان در برابر سیلاب‌های شهری پرداخته‌اند. نتایج حاکی از این است که اکثر زنان پیش از وقوع سیلاب برای عامل جنسیت نقشی اندک در میزان آسیب‌پذیری قائل بوده و یا هیچ نقشی قائل نبوده‌اند. این در حالی است که نتایج پیمایش‌های بعد از وقوع سیلاب تفاوت‌های جنسیتی را آشکار ساخت. همچنین تهیه جداول متقاطع بین عوامل مکان جغرافیایی، پایگاه اجتماعی - اقتصادی و سطح درآمد مشخص کرد که نه تنها میزان آسیب‌پذیری بین زنان و مردان متفاوت است بلکه در میان زنان با پایگاه‌های متفاوت نیز تفاوت آشکاری وجود دارد. لئون و مارچ^۵ (۲۰۱۴) در مطالعه‌ای به بررسی نقش

1 Vale & Campanella

2 Colten et al

3 Amaratunga & haigh

4 Ajibade et al

5 León & March

مرفولوژی شهری در ایجاد تاب‌آوری سریع در برابر سونامی پرداخته‌اند. بدین منظور ابتدا بر مبنای سناریوی زمین لرزه‌ای مشخص نواحی احتمالی سیل گرفتگی را تعیین و در نهایت ۹ پهنه مختلف تخلیه را شناسایی کردند. نتایج این مطالعه حاکی از افزایش چشمگیر امنیت تخلیه شونداگان و افزایش سرعت تخلیه در اثر اصلاحات پیشنهادی است؛ بنابراین با بررسی یافته‌های مطالعات صورت گرفته، این پژوهش سعی دارد با تدوین شاخص‌های مناسب، تاب‌آوری شهر بوشهر را از لحاظ شاخص کالبدی مورد سنجش قرار دهد.

۲. مبانی نظری

۲.۱. تاب‌آوری

تاب‌آوری در بسیاری از حوزه‌های علمی و در دامنه وسیعی از اکولوژی تا علوم اجتماعی، روانشناسی و اقتصاد به یک اصطلاح مهم تبدیل شده است. هیچ اجماعی از تعریف تاب‌آوری که مورد قبول همه رشته‌های علمی باشد وجود ندارد. تاب‌آوری در فرهنگ لغات، توانایی بازیابی، بهبود سریع، تغییر، شناوری، کشسانی و همچنین خاصیت فتری و ارتجاعی ترجمه شده است. در اینکه کلمه تاب‌آوری مربوط به کدام حوزه علمی است بحث وجود دارد. برخی آن را مربوط به حوزه‌ی بوم‌شناسی و برخی دیگر آن را متعلق به فیزیک می‌دانند. عده‌ای هم معتقدند که واژه تاب‌آوری از قوانین روانشناسی و روانپزشکی گرفته شده است و مربوط به کارمزی، وارنر و اسمیت است. تاکنون تعاریف متعدد و متنوعی از تاب‌آوری بیان شده است، اما به دلیل کاربرد گسترده آن در علوم مختلف، هنوز تعریف جامعی از تاب‌آوری ارائه نشده است. در جداول زیر برخی از تعاریف تاب‌آوری ارائه گردیده است (رضایی، ۱۳۹۲: ۲۸).

جدول ۱. تعاریف تاب‌آوری در منابع مختلف

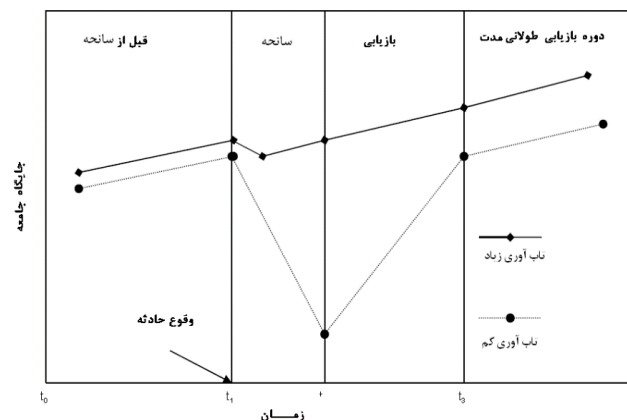
نویسنده	حوزه مورد بررسی	تعاریف
Alberti et al (2003)	علوم کشاورزی، زیستی و زیست محیطی	در شرایطی که قرار است در ساختارها و پروسه‌ها (مرتبط با موضوع خاصی) سازماندهی جدیدی صورت پذیرد، به میزانی که آن شهر، تاب تحمل آن تغییرات را داشته باشد، تاب‌آوری شهری گفته می‌شود.
Godschalk (2003)	مهندسی	یک شبکه پایدار از نظام‌های طبیعی و جوامع انسانی
Pickett et al (2004)	علوم کشاورزی، زیستی و زیست محیطی	توانایی یک نظام در تنظیم و تعدیل شرایط در صورت بروز تغییرات
Ernstson et al (2010)	علوم زیست محیطی، علوم اجتماعی	حفظ پویایی یک نظام مشخص، حکومت‌های شهری هم چنین بایستی تغییرپذیر بوده و پتانسیل مواجهه با تغییر را داشته باشند.

ادامه جدول ۱

نویسنده	حوزه مورد بررسی	تعاریف
Wardekker (2010)	مدیریت بازرگانی و حسابداری، روانشناسی	نظامی است که توانایی مواجهه با بروز آشوب (حوادث و رویدادها) از طریق به حداقل رساندن یا بی اثر کردن خسارات، در شرایطی که حوادثی به وقوع پیوسته که کنترل مؤثر امور از دست رفته را دارد؛ و به تبع آن، توانایی واکنش، تطبیق دادن و به حالت اولیه بازگشتن را دارد.
Leichenko (2011)	علوم زیست محیطی، علوم اجتماعی	توانایی... مقاومت در برابر طیف گسترده‌ای از حملات و فشارهای عصبی.
Tyler & Moench (2012)	علوم زیست محیطی	تشویق به مشارکت در خلق نوآوری و تغییر برای مواجهه با حملات و استرس‌هایی که قابل پیش بینی نمی‌باشند.
Liao (2012)	علوم زیست محیطی، علوم اجتماعی	توانایی تحمل و مقابله با طغیان‌هایی که منجر به بروز خسارات فیزیکی و از هم گسیختگی اقتصادی و اجتماعی می‌شود و سازماندهی مجدد امور به منظور جلوگیری از مرگ و آسیب‌های جسمانی و حفظ هویت اقتصادی و اجتماعی.
Wamsler et al (2013)	علوم نجومی و زمین شناسی، علوم اجتماعی	تاب‌آوری شهری اینگونه تعریف می‌شود که یک شهر بتواند خطرات موجود و آتی را کاهش دهد یا از بروز آن‌ها جلوگیری کند. همچنین مانع این شود که شهر در معرض خطرات موجود و آتی قرار گیرد. مکانیزم‌های کاربردی به کارگیرد که مانع بروز فجایع شود و همچنین با بکارگیری این مکانیزم‌ها، در صورت بروز فجایع، وضعیت را به حالت اول برگرداند.
Lu and Stead (2013)	مدیریت بازرگانی و حسابداری، علوم اجتماعی	توانایی یک شهر در جذب و فرو خوردن آشوب‌ها بدون اینکه به عملکرد و ساختارها آسیبی وارد شود.
Romero & Gnatz (2013)	علوم زیست محیطی، علوم اجتماعی	توانایی سیستم و جمعیت شهری در تحمل طیف گسترده‌ای از استرس‌ها و خطرات موجود.
Asprone & Latora (2013)	مهندسی	توانایی تطبیق با و عکس‌العمل نسبت به حوادث غیرعادی و عموماً مخرب
Thornbush et al (2013)	انرژی، مهندسی، علوم اجتماعی	یک ویژگی عمومی است که بر عملکرد مؤثر نظام اقتصادی، اجتماعی و و طبیعی آن شهر در آینده، صحنه می‌گذارد.
Wagner & Breil (2013)	علوم کشاورزی و زیستی	قابلیت و توانایی عمومی یک جامعه برای مقابله با فشارها، زنده ماندن، خروج از بحران یا مصائب و حرکت سریع رو به جلو.

۲.۲. جوامع تاب‌آور

تاب‌آوری به‌عنوان یک مفهوم در بوم‌شناسی ریشه دارد که معمولاً به قابلیت یک اکوسیستم در برگشت به حالت اول و تحمل کردن تغییرات و زنده ماندن به مدت طولانی گفته می‌شود (Holling, 1973). کاربرد تاب‌آوری در مواقع خطر و سوانح به دلیل نیاز به شناخت و مدیریت تأثیرات متقابل بین مردم و طبیعت تکامل یافته است و راهکارهای جدیدی برای ارزیابی اینکه چگونه یک سامانه تغییرات را تحمل می‌کند و در مقابل بلایای طبیعی به چه سرعت می‌تواند بهبود یابد ارائه شده است. تمرکز روی تاب‌آوری در مواقع خطر یا سانحه باعث توانمندسازی جامعه می‌شود (Klein et al, 2003)؛ زیرا کارایی و رفتار سازگار و غلبه استعاری بر طبیعت و بازگشت روحیه انسانی بعد از وقوع حادثه را ترغیب می‌کند. به‌ویژه در سال‌های اخیر تاب‌آوری جامعه به‌عنوان یک مفهوم رایج تکامل یافته که سعی دارد روابط بین محیط اجتماعی و طبیعی را توجیه کند؛ و تأثیر آن‌ها را در شناخت و برنامه‌ریزی و مقابله با بلایای طبیعی شرح دهد (Norris, 2008). در این واقع به حس متعلق بودن به یک منطقه جغرافیایی خاص و دلبستگی به آن ناحیه به دلیل تجارب اجتماعی مشترک و حس صمیمیت بین مردمی که در یک منطقه زندگی، کار و مسافرت می‌کنند جامعه گفته می‌شود (Cater & Jones, 1989) تاب‌آوری از نظر میانگام به ظرفیت یا توانایی یک جامعه در پیش‌بینی کردن، آمادگی و مقابله و بهبود سریع از تأثیرات بلایای طبیعی گفته می‌شود (Mayunga, 2007). در شکل شماره یک می‌توانید خطوط فرضی مربوط به دو جامعه را مشاهده کنید.

شکل ۱. مسیر دو جامعه با تاب‌آوری کم و زیاد در مواجهه با بحران (Zhang, 2006)

شکل شماره یک نشان دهنده وضعیت بهبودی دو جامعه (جامعه تاب‌آور و جامعه با تاب‌آوری کم) است. خط فرضی نشانگر تغییراتی است که جامعه به ترتیب در پنج مرحله طی می‌کند. این پنج مرحله عبارتند از: آمادگی قبل از وقوع سانحه، هنگام سانحه، عواقب آنی بعد از سانحه و فرآیند بازسازی یا بازگشت به حالت اول (Zhang, 2006; Mayunga, 2007). بهبودی در طولانی مدت، همانطور که از شکل یک پیداست جوامع تاب‌آور به دلیل آمادگی قبلی

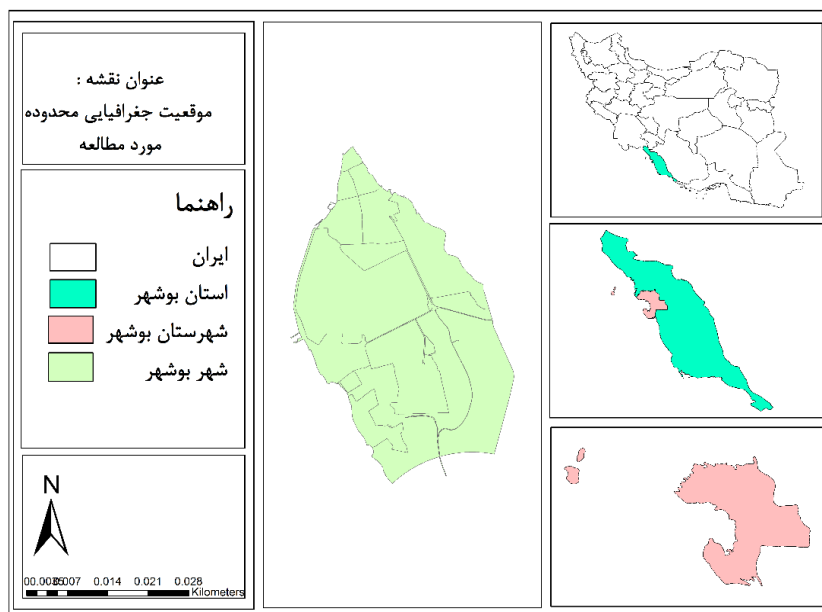
ضررها و خسارات کمتری را نسبت به جوامع با تاب‌آوری کم متحمل می‌شوند. در نتیجه آن‌ها سریع‌تر می‌توانند از عواقب آبی بعد از وقوع سانحه بهبود یابند و در طولانی مدت این جامعه می‌تواند احیا شود و به حالت عادی بازگردد با چنین شرایطی این جامعه در موقعیت بهتری قرار می‌گیرد (Vale & Campanella, 2005).

۳.۲. تاب‌آوری کالبدی و شاخص‌های آن

ارزیابی واکنش جامعه و ظرفیت بازیابی بعد از سانحه نظیر پناهگاه‌ها، واحدهای مسکونی، تسهیلات سلامتی و زیرساختی مانند خطوط لوله، جاده‌ها و وابستگی آن‌ها به زیرساخت‌های دیگر را به همراه دارد (رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۱). شاخص‌های تاب‌آوری کالبدی شامل: تعداد شریان‌های اصلی، خطوط لوله، جاده‌ها و زیرساخت‌های حیاتی، شبکه حمل و نقل، کاربری زمین، ظرفیت پناهگاه، نوع مسکن، جنس مصالح، مقاومت بنا، کیفیت و قدمت بنا، مالکیت، نوع ساخت و ساز، ارتفاع ساختمان‌ها، فضای باز ساختمان محل سکونت، فضای سبز، تراکم محیطی، دسترسی، ویژگی‌های جغرافیایی (ویژگی‌های ژئوتکنیک و شیب)، شدت و تکرار مخاطره‌ها، گسل‌ها (رضایی، ۱۳۹۴: ۶۱۵).

۳. محدودده مورد مطالعه

استان بوشهر در جنوب غربی ایران واقع گردیده است. از شمال به استان خوزستان و قسمتی از استان کهگیلویه و بویراحمد، از جنوب به خلیج فارس، از مشرق به استان فارس و از مغرب به خلیج فارس محدود است و دارای مرز آبی با خلیج فارس به طول ۶۲۵ کیلومتر می‌باشد. جمعیت این شهر در سرشماری سال ۱۳۹۰ بالغ بر ۱۹۵۲۲۲ نفر بوده است (نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰). همچنین مساحت کل اراضی محدوده قانونی شهر ۸۲۸۹ هکتار است که از این مقدار تنها ۱۸۸۰ هکتار مربوط به بافت پر شهری است و مابقی اراضی به کاربری‌های فراشهری اختصاص دارد (مهندسین مشاور شهر و برنامه، ۱۳۸۳). مساحت استان بوشهر حدود ۲۵۳۵۹ کیلومتر مربع است که حدود ۱/۵ درصد از مساحت کل کشور را به خود اختصاص داده است و از نظر وسعت، هفدهمین استان کشور محسوب می‌گردد. جامعه آماری پژوهش را ساکنین محلات قدیمی و فرسوده دهدشتی، کوتی، بهبهانی، شنبیدی و محلات فرسوده عالی‌آباد، سنگی، بن مانع، مخ‌بلند، دواس، خواجه‌ها، جلالی، جبری، صلح‌آباد، جفره تشکیل می‌دهد. علاوه بر ساکنین بومی در محلات قدیمی مهاجرین افغانه نیز در این محلات سکونت داشتند.

شکل ۲. موقعیت شهر بوشهر

۴. روش تحقیق

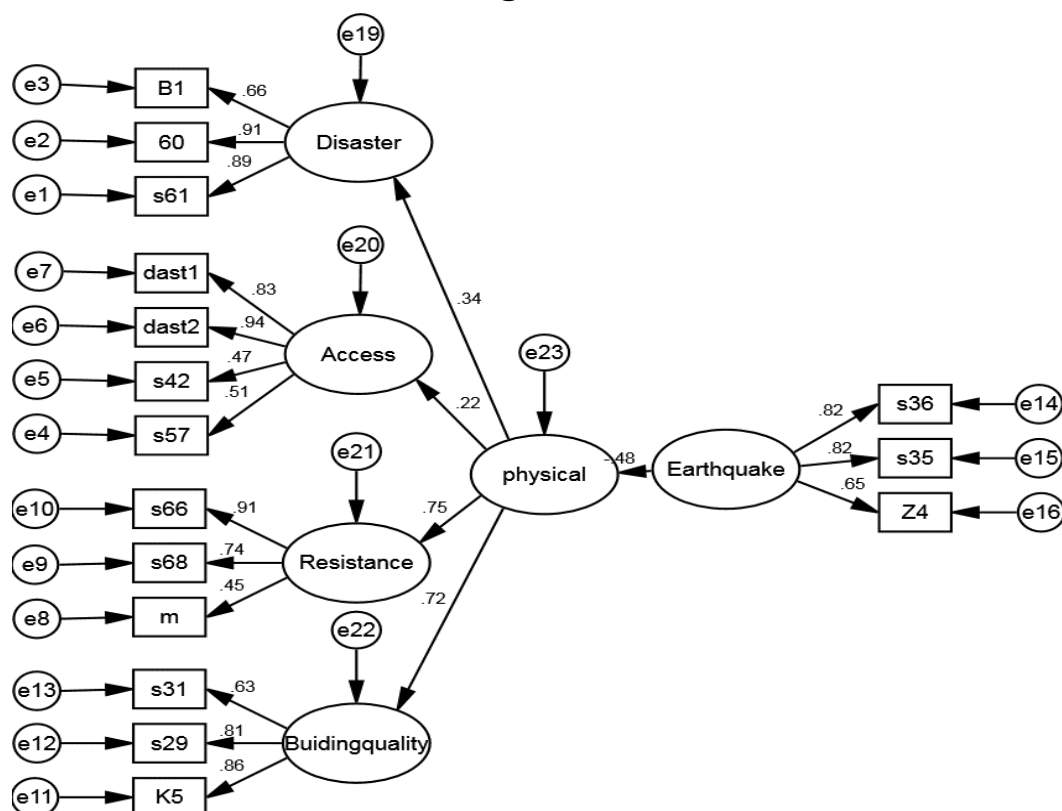
پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش توصیفی-تحلیلی است و ابزار اصلی گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد. در این پژوهش ابتدا به بررسی مفاهیم تاب‌آوری بر اساس مطالعه‌های کتابخانه‌ای (مقاله‌ها و کتاب‌ها) پرداخته شد و سپس شاخص‌های کالبدی معرفی و مورد بررسی قرار گرفت که شاخص‌های کالبدی مورد استفاده در این پژوهش شامل: دسترسی، مقاومت، کیفیت ابنیه و فضای باز می‌باشد. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است، تعداد ۳۸۱ پرسش‌نامه با استفاده از طیف لیکرت بین ساکنین این محلات توزیع شده است پایایی ابزار تحقیق با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۱۰ برآورد شد که گویایی هماهنگی و پایداری درونی بالای ابزار تحقیق است و به‌منظور پردازش اطلاعات جهت تجزیه و تحلیل تاب‌آوری بافت‌های فرسوده در محدوده مورد مطالعه از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری و روش‌های تحلیل آماری از جمله نرم‌افزارهای SPSS و AMOS و برای به دست آوردن نقشه موقعیت جغرافیایی محدوده مورد نظر از نرم‌افزار GIS استفاده شده است.

۵. بحث و نتایج

بر اساس اهداف پژوهش و مطالعات تجربی فرضیه مورد نظر تدوین گردید که با استفاده از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، به شرح ذیل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت: در بین شاخص‌های کالبدی محلات بافت فرسوده شهر بوشهر، کیفیت ابنیه بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی در برابر زلزله دارد. این فرضیه با استفاده از الگوی مدل-

یابی معادلات ساختاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که این مدل روابط بین متغیرهای پنهان و آشکار را با استفاده از ضرایب رگرسیونی به دست می‌آورد. همچنین این مدل به بررسی شناسایی تحلیل مسیر متغیرها بر یکدیگر، تحلیل عامل‌ها، همبستگی بین متغیرها و میزان خطای هر متغیر می‌پردازد.

در مورد آزمون فرضیه بر اساس مدل معادله ساختاری نتایج زیر به دست آمد:

شکل ۳. مسیر و میزان تأثیر متغیرهای پنهان و آشکار تاب‌آوری کالبدی در برابر زلزله (محلات بافت فرسوده شهر بوشهر).

جدول ۲. شاخص‌های نیکویی برازش

مدل			یرازش قابل قبول	علامت اختصاری	نام شاخص
مستقل	اشباع	پیش فرض			
۱۶	۱۳۶	۳۷		NPAR	پارامترهای آزاد شده برای تدوین مدل
۲۶۷۸/۶۲۵	۰۰۰	۲۵۷/۶۲۵	$\chi^2 \leq \text{rdof} \leq \text{rdof}$	CMIN	خی دو (کای اسکوئر)
۱۲۰	۰	۹۹		DF	درجه آزادی
۲۲/۳۲۲		۲/۶۰۲	$2 \leq \chi^2/\text{df} \leq 3$	CMIN/DF	کای اسکوئر نسبی (به‌نجار شده)

ادامه جدول ۲

مدل			یرازش قابل قبول	علائم اختصاری	نام شاخص
مستقل	اشباع	پیش فرض			
/۴۷۳	۱/۰۰۰	/۹۱۹	$.۹۰ \leq CFI \leq .۹۵$	GFI	شاخص نیکویی برازش
/۴۰۳		/۸۸۹	$.۸۵ \leq AGFI \leq .۹۰$, Close to GFI	AGFI	شاخص نیکویی برازش اصلاح شده
.۰۰۰	۱/۰۰۰	/۹۰۴	$.۹۰ \leq NFI \leq .۹۵$	NFI	شاخص نرمال شده بتلر بویت
.۰۰۰	۱/۰۰۰	/۹۳۸	$.۹۰ \leq CFI \leq .۹۷$	CFI	شاخص برازش تطبیقی
.۰۰۰	.۰۰۰	/۷۴۶	$(\geq .۰۶)$	PNFI	شاخص برازش هنجار شده مقتصد
.۰۰۰	.۰۰۰	/۷۷۴	$(\geq .۰۵)$	PCFI	شاخص برازش تطبیقی مقتصد
/۲۳۷		/۰۶۵	$.۰۵ \leq RMSEA \leq .۰۸$	RMSEA	ریشه میانگین مربعات خطای برآورد
.۰۰۰		.۰۰۶	$.۰۵ \leq P \leq .۰۱$	PCLOSE	احتمال نزدیکی برازندگی

در تحلیل و تفسیر شاخص‌های (جدول شماره ۲) باید گفت که تعداد پارامترهای آزاد برای تدوین مدل (NPAR) که مقدار آن برای مدل پیش فرض ۶۹ می‌باشد، نشان می‌دهد پژوهشگر در تدوین مدل به راحتی به هزینه کردن درجات آزادی نپرداخته و این وضعیت قابل قبول است. شاخص کای اسکوتر غیرمعنادار (CMIN) برابر با ۲۵۷/۶۲۵ و سطح معنی‌داری ۰/۰۰۰ که نتیجه‌ای مطلوب را به نمایش می‌گذارد با توجه به اینکه درجه آزادی مدل تحقیق از صفر به دور و به درجه آزادی مدل مستقل نزدیک می‌شود باید تلقی مطلوب از مدل داشت. نسبت کای اسکوتر به درجات آزادی که کای اسکوتر نسبی (CMIN/DF) خوانده می‌شود و به جهت قضاوت درباره مدل تدوین شده و حمایت داده‌ها از آن شاخص مناسبتری است این شاخص که مقادیر ۱ تا ۳ برای آن خوب تلقی می‌شود بنابراین در مدل مورد نظر ما این مقدار برابر با ۲/۶۰۲ حاکی از وضعیتی خوب برای مدل است. مقدار شاخص RMSEA که ریشه دوم میانگین مربعات باقیمانده است برابر با ۰/۶۵ می‌باشد که دارای برازشی قابل قبول برای مدل می‌باشد. شاخص نیکویی برازش اصلاح شده AGFI که برابر با ۸۸۹/ می‌باشد دارای برازشی قابل قبول می‌باشد همچنین شاخص برازش هنجار شده مقتصد PNFI که مقدار آن ۷۴۶/ است. این شاخص نیز دارای برازشی خوب است و اما شاخص برازش تطبیقی مقتصد PCFI که مقدار آن ۷۷۴/ است دارای برازشی خوب می‌باشد. همچنین شاخص برازش تطبیقی CFI که برابر ۹۳۸/ است دارای برازش قابل قبول می‌باشد شاخص GFI برابر ۹۱۹/ و NFI برابر ۹۰۴/ دارای برازشی قابل قبول هستند.

در جدول شماره ۳ سطح معنی داری، خطای استاندارد و نسبت بحرانی زیر متغیرهای تاب‌آوری کالبدی، را مشاهده می‌کنید که بیانگر این است که نسبت بحرانی (CR) مناسب (بیشتر از ۱/۹۶) و خطای استاندارد (SE) پایین و در نهایت سطح معنی داری (P) کمتر از ۰/۰۵ برای سایر متغیرها می‌باشند.

جدول ۳. ضریب رگرسیونی متغیرهای پنهان مدل پیش فرض

متغیرها	تخمین غیراستاندارد	خطای معیار	نسبت بحرانی	سطح معنی داری
کالبدی ← مدیریت بحران	۲,۵۰۹	.۹۱۰	۲,۷۵۶	.۰۰۶
کالبدی ← دسترسی	.۳۹۹	.۱۴۵	۲,۷۵۶	.۰۰۶
کالبدی ← مقاومت	۵,۵۴۱	۱,۹۰۸	۲,۹۰۳	.۰۰۴
کالبدی ← کیفیت ابنیه	۷,۲۲۵	۲,۳۵۹	۳,۰۶۳	.۰۰۲

جدول ۴. ضریب رگرسیونی متغیرهای مدل پیش فرض

شاخص	جهت تحلیل مسیر	متغیرها	تخمین غیراستاندارد	خطای معیار	نسبت بحرانی	سطح معنی داری
کالبدی (کیفیت ابنیه)	K5	کیفیت ساختمان	۱/۰۰۰			
	K3	استحکام ساختمان	/۵۳۳	/۰۳۵	۱۵/۲۳۴	***
	Z1	مقاومت مسکن در برابر زلزله	/۴۲۵	/۰۳۵	۱۲/۲۷۱	***
مدیریت بحران	s61	نقشه مسیرهای تخلیه	۱/۰۰۰			
	S60	محل‌های اسکان موقت	۱/۰۶۰	/۰۵۴	۱۹/۵۲۷	***
	B1	پناهگاه	۱/۴۷۳	/۱۰۴	۱۴/۱۹۸	***
دسترسی	D5	دسترسی به نیروی انتظامی	۱/۰۰۰			
	s42	دسترسی به شبکه معابر اصلی	/۸۸۸	/۱۲۱	۷/۳۵۳	***
	dast2	آگاهی از وسعت فضای باز	۲/۶۰۴	/۲۶۲	۹/۹۳۷	***
	dast1	دسترسی به فضای باز	۲/۴۸۸	/۲۴۷	۱۰/۰۸۱	***
مقاومت	M	مخابرات (تلفن منزل و موبایل)	۱/۰۰۰			
	M2	مقاومت تاسیسات برق	/۷۳۱	/۰۸۸	۸/۲۸۹	***
	M1	مقاومت آب لوله کشی	/۸۱۵	/۰۹۹	۸/۲۳۷	
زلزله	S36	نگرانی از آتش سوزی در هنگام زلزله	۱/۰۰۰			
	S35	نگرانی از مسدود شدن معابر هنگام زلزله	۱/۰۴۵	/۰۷۷	۱۳/۵۸۳	***
	Z4	نگرانی از تخریب منزل هنگام زلزله	۱/۴۲۲	/۱۱۸	۱۲/۰۰۶	***

در فرضیه پژوهش ذکر شده است که در بین شاخص‌های کالبدی محلات بافت فرسوده شهر بوشهر، کیفیت ابنیه بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی در برابر زلزله دارد این در حالیست که در شکل شماره ۳ با توجه به اعداد به دست آمده شاخص مقاومت زیرساخت‌ها با ضریب ۷۵. بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی دارا می‌باشد در نتیجه فرضیه فوق رد می‌شود.

نقش هریک از متغیرها و گویه‌ها در ساختار تشکیل دهنده متغیر پنهان تاب‌آوری کالبدی در جدول شماره ۵ مشخص شده است.

جدول ۵. اثر متغیرهای آشکار بر متغیر پنهان تاب‌آوری کالبدی

مدیریت بحران			دسترسی				مقاومت زیر ساخت‌ها			کیفیت ابنیه			
S61	S60	B1	S57	S42	Dast2	Dast1	M	S68	S66	K5	S29	S31	نام متغیر
۳۰۶	۳۱۳	۲۲۵	۱۰۹	۱۰۲	۲۰۲	۱۷۹	۳۴۲	۵۵۹	۶۸۴	۶۲۵	۵۸۶	۴۵۸	تاب‌آوری کالبدی

۶. نتیجه‌گیری

سالانه در سرتاسر جهان افراد زیادی در اثر وقوع بلایای طبیعی جان خود را از دست می‌دهند. این در حالی است که بازماندگان حوادث مذکور نیز تجربه تلخ وقوع آن را در خاطره جمعی خود حفظ خواهند کرد. کشور ما نیز از این نظر جزء ده کشور آسیب‌پذیر از نظر بلایای طبیعی جهان به شمار می‌آید. چراکه در طی ۹۰ سال اخیر ۱۲۰۰۰۰ نفر از هموطنانمان بر اثر آن جان خود را از دست داده‌اند و در این بین بیشترین تلفات انسانی (۷۶ درصد) ناشی از زلزله بوده است و اما زلزله یه پدیده طبیعی همانند سایر پدیده‌های طبیعی نظیر سیل و طوفان... است که در تبدیل آن به یک فاجعه، آسیب‌پذیری مجتمع‌های مسکونی نقش بسزایی دارد. وضعیت نامناسب کالبد، مانند شبکه معابر ناکارآمد، کمبود و توزیع نامناسب فضاهای باز، ناسازگاری کاربری‌ها و ساختمان‌های فرسوده در افزایش آسیب‌پذیری و در نتیجه میزان خسارات ناشی از زمین لرزه و افزایش زمان بهبود بافت اثرگذار می‌باشد. تاب‌آوری راهی برای افزایش توان جوامع با استفاده از پتانسیل‌های آن‌ها مطرح شده و تعریف‌ها، رویکردها، شاخص‌ها و مدل سنجشی متفاوتی در مورد آن شکل گرفته است. زمانی یک شهر به‌طور کامل تاب‌آور محسوب خواهد شد که تمامی شاخص‌ها، مولفه‌ها و ابعاد تاب‌آوری در آن شهر در وضعیت بهتر و در حال رشد و ارتقا قرار گیرند و چه بسا که ارتقا ناموزون ابعاد مختلف در مسیر تاب‌آوری شهری خیلی به تاب‌آور شدن کلیت یک شهر و مردمان آن منجر نخواهد شد. تاب‌آوری کالبدی، یکی از ابعاد تأثیرگذار در میزان تاب‌آوری جوامع است که از طریق آن می‌توان وضعیت جوامع را از نظر ویژگی‌های فیزیکی و جغرافیایی تأثیرگذار در هنگام بروز سانحه ارزیابی کرد. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش رویکردی توصیفی-تحلیلی با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی و همچنین بررسی‌های میدانی

می‌باشد، که جامعه آماری مورد مطالعه ساکنان محلات فرسوده شهر بوشهر می‌باشد، و در این راستا تعداد ۳۸۱ پرسش‌نامه در بین ساکنین این محلات توزیع گردید و سپس تجزیه و تحلیل متغیرهای فوق با استفاده از نرم افزارهای SPSS و AMOS و همچنین برای به دست آوردن نقشه موقعیت جغرافیایی محدوده مورد نظر از نرم افزار GIS استفاده شد. در فرضیه پژوهش ذکر شده است که در بین شاخص‌های کالبدی محلات بافت فرسوده شهر بوشهر، کیفیت ابنیه بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی در برابر زلزله دارد این در حالیست که در نتایج به دست آمده شاخص مقاومت زیرساخت‌ها با ضریب ۰.۷۵ بیشترین اثر را در تاب‌آوری کالبدی دارا می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که وضعیت تاب‌آوری محلات فرسوده شهر بوشهر از نظر شاخص کالبدی در وضعیت مناسبی نیست. برای افزایش تاب‌آوری در محله‌های مورد مطالعه، موارد زیر پیشنهاد می‌شود:

- شناسایی محدوده و شدت چالش‌های ذاتی که شهر ما را نسبت به حوادث طبیعی آسیب پذیر می‌سازد
- در نظر گرفتن مجموعه‌ای از قطعات کوچک زمین در بافت فرسوده به منظور ایجاد پارک‌های محله به منظور تقویت دسترسی به فضاهای باز
- تعیین برخی از پارک‌های بزرگ مقیاس شهر به منظور ایجاد پایگاه‌های مرکزی امداد و نجات و تجهیز آن‌ها
- تعریض عرض معابر کم عرض و جلوگیری از افزایش تراکم‌های شهری در حاشیه معابر با عرض کم.
- اعمال قوانین در جهت مقاوم سازی ساختمان‌های فرسوده و افزایش ضریب ایمنی در ساخت و سازهای جدید.

کتابنامه

- پریور و همکاران؛ ۱۳۹۱. بسط راهبردهای پایداری اکولوژیک برای افزایش تاب‌آوری محیط زیست شهری (نمونه موردی: مناطق ۱ و ۳ شهرداری تهران). مجله محیط‌شناسی، سال سی و نهم. شماره ۱. صفحات ۱۳۲-۱۲۳.
- پورمحمدی، محمدرضا؛ مصیب زاده، علی؛ ۱۳۸۷. آسیب‌پذیری شهرهای ایران در برابر زلزله و نقش مشارکت محله‌ای در امداد رسانی آن‌ها. مجله جغرافیا و توسعه، شماره ۱۲. صفحات ۱۴۴-۱۱۷.
- رضایی و همکاران؛ ۱۳۹۴. سنجش و ارزیابی میزان تاب‌آوری کالبدی اجتماع‌های شهری در برابر زلزله (نمونه موردی: محله‌های شهر تهران). مجله پژوهش‌های انسانی، دوره ۴۷، شماره ۴. صفحات ۴۵-۱۹.
- رضایی، محمدرضا؛ ۱۳۹۲. ارزیابی تاب‌آوری اقتصادی و نهادی جوامع شهری در برابر سوانح طبیعی (نمونه موردی: زلزله محله‌های شهر تهران). فصلنامه علمی و پژوهشی مدیریت بحران، شماره ۳. صفحات ۳۸-۲۸.
- رفیعیان و همکاران؛ ۱۳۸۹. تبیین مفهومی تاب‌آوری شاخص سازی آن در مدیریت سوانح اجتماع محور (CBDM). فصلنامه مدرس علوم انسانی، برنامه ریزی آمایش فضا. دوره ۱۵. شماره ۴. صفحات ۴۱-۱۹.

- سلمانی مقدم و همکاران؛ ۱۳۹۳. کاربرد برنامه ریزی کاربری اراضی در افزایش تاب‌آوری شهری در برابر زمین لرزه با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS (نمونه موردی: شهر سبزوار). مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، سال پنجم، شماره ۱۷. صفحات ۳۴-۱۷.
- شایان و همکاران؛ ۱۳۹۱. تحلیل مخاطرات فرآیندهای جریان‌های خشکی مناطق ساحلی خلیج فارس مطالعه موردی: از کنگان تا بوشهر. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال دوازدهم، شماره ۲۴، صفحات ۱۳۸-۱۲۴.
- صالحی و همکاران؛ ۱۳۹۰. بررسی میزان تاب‌آوری محیطی با استفاده از مدل شبکه‌علیت. مجله محیط‌شناسی، سال سی و هفتم. شماره ۵۹. صفحات ۱۱۲-۹۹.
- عباس زادگان، مصطفی؛ ۱۳۸۴. بافت‌های فرسوده درون شهری - چالش‌ها و راهبردها. همایش توسعه محله‌ای چشم انداز، توسعه پایدار شهر تهران مرکز مطالعات و تحقیقات امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران.
- عبدالخانی نژاد و همکاران؛ ۱۳۹۲. تهدیدات ناشی از مخاطرات محیطی، اقلیمی و زمین ساختی (سیل، زلزله و خشکسالی) با استفاده از Arc GIS (نمونه موردی: شهر بوشهر. دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی، تهران، انتشارات دانشگاه خوارزمی).
- فرزاد بهتاش و همکاران؛ ۱۳۹۲. ارزیابی و تحلیل ابعاد و مؤلفه‌های تاب‌آوری کلان‌شهر تبریز. نشریه هنرهای زیبا معماری و شهرسازی، دوره ۱۸. شماره ۳. صفحات ۴۲-۳۳.
- Ajibade, I., McBean, G., & Bezner-Kerr, R. (2013). Urban flooding in Lagos, Nigeria: Patterns of vulnerability and resilience among women. *Global Environmental Change*, 23(5), 1714-1725.
- Alberti, M., Marzluff, J. M., Shulenberg, E., Bradley, G., Ryan, C., & Zumbrunnen, C. (2003). Integrating humans into ecology: Opportunities and challenges for studying urban ecosystems. *Bioscience*, 53(12), 1169-1179.
- Amaratunga, D., & Haigh, R. (2011). Post-disaster reconstruction of the built environment-building for resilience. John Wiley & sons.
- Asprone, D., & Latora, V. (2013). Urban network resilience analysis in case of earthquakes. In G. Deodatis, B. R. Elling Wood, & D. M. Frangopol (Eds.), *Safety, reliability, risk and life-cycle performance of structures & infrastructures* (pp. 4069-4075). London, UK: CRC Press.
- Cater, J., & Jones, T. (1989). *Social geography: An introduction to contemporary issues*. London & New York: Edward Arnold.
- Colten, C. E. Kates, R. W., & Laska, S. B. (2008). Community resilience: Lessons from New Orleans and hurricane Katrina, CARRIReport 3. 1-5.
- Ernstson, H., van der Leeuw, S. E., Redman, C. L., Meffert, D. J., Davis, G., Alfsen, C. & Elmgvist, T. (2010). Urban transitions: On urban resilience and human-dominated eco systems. *Ambio*, 39(8), 531-545.
- Godschalk, D. R. (2003). Urban hazard mitigation: Creating resilient cities. *Natural Hazard Review*, 4(3), 136-143.
- Holling, C. S. (1973). Resilience and stability of ecological systems. *Annual Review of Ecology and Systematics*, 4(1), 1-23.
- Klein, R. J. N., & Thomalla, F. (2003). Resilience to natural hazards: How useful is this concept? *Environmental Hazards*, 5(1-2), 35-45.

- Leichenko, R. (2011). Climate change and urban resilience. *Current Opinion in Environmental Sustainability*, 3(3), 164–168.
- León, J., & March, A. (2014). Urban morphology as a tool for supporting tsunami rapid Resilience: A case study of Talcahuano, Chile. *Habitat International*, 43, 250–262.
- Liao, K. H. (2012). A theory on urban resilience to floods – A basis for alternative planning practices. *Ecology and Society*, 17(4), 48-65.
- Lu, P., & Stead, D. (2013). Understanding the notion of resilience in spatial planning: A case study of Rotterdam, The Netherlands. *Cities*, 35, 200–212.
- Mayunga, J. S. (2007). Understanding and applying the concept of community disaster resilience: A capital-based approach. A draft working paper prepared for the summer academy for social vulnerability and resilience building, 1, 16.
- Norris, F.H., Stevens, S. P., Pfefferbaum, B., Wyche, K. F., & Pfefferbaum, R. L. (2008). Community resilience as a metaphor, theory, set of capacities, and strategy for disaster readiness. *American Journal of Community Psychology*, 41, 127-150.
- Pickett, S. T. A., Cadenasso, M. L., & Grove, J. M. (2004). Resilient cities: Meaning, models, and metaphor for integrating the ecological, socio-economic, and planning realms. *Landscape and Urban Planning*, 69(4), 369–384.
- Romero-Lankao, P., & Gnatz, D. M. (2013). Exploring urban transformations in Latin America. *Current Opinion in Environmental Sustainability*, 5(3–4), 358–367.
- Thornbush, M., Golubchikov, O., & Bouzarovski, S. (2013). Sustainable cities targeted by combined mitigation–adaptation efforts for future-proofing. *Sustainable Cities and Society*, 9, 1–9.
- Tyler, S., & Moench, M. (2012). A framework for urban climate resilience. *Climate and Development*, 4(4), 311–326.
- Vale, L. J. & Campanella T. J. (2005). The resilient city: How modern cities recover from disaster- axioms of resilience. Oxford:Oxford University Press.
- Wagner, I., & Breil, P. (2013). The role of eco hydrology in creating more resilient cities. *Eco Hydrology & Hydrobiology*, 13(2), 113–134.
- Wamsler, C., Brink, E., & Rivera, C. (2013). Planning for climate change in urban areas: From theory to practice. *Journal of Cleaner Production*, 50, 68–81.
- Wardekker, J. A., de Jong, A., Knoop, J. M., & van der Sluijs, J. P. (2010). Operationalizing a resilience approach to adapting an urban delta to uncertain climate changes. *Technological Forecasting and Social Change*, 77(6), 987–998.
- Zhang, Y. (2006). Modeling single family housing recovery after hurricane Andrew in Miami-Dade County, Florida (Unpublished doctoral dissertation), Texas A&M University, College Station, TX..